

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI POLITYKI SPOŁECZNEJ
I RODZINY**
(NR 162)
z dnia 12 czerwca 2023 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 162)

12 czerwca 2023 r.

Komisja Polityki Społecznej i Rodziny, obradująca pod przewodnictwem poseł **Urszuli Ruseckiej (PiS)**, przewodniczącej Komisji, przeprowadziła:

– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3281).

W posiedzeniu udział wzięli: **Stanisław Szwed** sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikiem, **Cezary Miżejewski** prezes Wspólnoty Roboczej Związków Organizacji Socjalnych oraz **Adam Zawisny** wiceprezes Instytutu Niezależnego Życia.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Małgorzata Cholewa**, **Dariusz Lipski** oraz **Brygida Śliwka** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Jakub Krowiranda** i **Radosław Ilowiecki** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dzień dobry. Witam serdecznie na kolejnym posiedzeniu Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Dzisiaj w porządku obrad mamy pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3281).

Uzasadniać będzie minister rodziny i polityki społecznej, pan minister Stanisław Szwed, którego serdecznie witamy na posiedzeniu Komisji wraz z zespołem. Witam wszystkich zaproszonych gości, członków Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Otwieram posiedzenie. Informuję, że mamy kworum.

Porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia został państwu doręczony. Czy są uwagi do porządku? Nie widzę, nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny.

Przechodzimy zatem do jego realizacji. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie projektu ustawy.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej Stanisław Szwed:

Dziękuję, pani przewodnicząca.

Wysoka Komisjo, przedstawiam projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw. Po kolei króciutko omówię najważniejsze zmiany. Jeżeli oczywiście później będzie dyskusja, to odniesiemy się w pytaniach.

Jeśli chodzi o główne zmiany dotyczące pierwszego punktu, są planowane zmiany w zakresie mieszkań chronionych. Projektujemy, że mieszkania chronione zostaną zamienione na mieszkania treningowe i wspomagane. To usprawni i umożliwi lepsze wykorzystanie potencjału mieszkań. Chcemy wprowadzić również tzw. kontrakt, który będzie zawierany. W tym zakresie przewidzieliśmy prowadzenie listy tych mieszkań, aby była łatwiejsza dostępność zarówno do mieszkań treningowych, jak i wspomaganych. Konieczne będzie również wprowadzenie zmian w przepisach przejściowych. Do tego będą też dołączone rozporządzenia.

Drugą ważną zmianą jest wprowadzenie do usług opiekuńczych świadczeń w formie usług sąsiedzkich. Wprowadzamy usługi sąsiedzkie jako formę realizacji usług opiekuńczych, ale w takim zakresie, który nie wymaga specjalistycznych usług, czyli że nie będzie konieczności angażowania opiekunek czy wykwalifikowanej kadry. Usługi sąsiedzkie będą obejmować proste zaspokajanie codziennych potrzeb osób wymagających wsparcia, na przykład zrobienie zakupów czy przygotowywanie posiłków, które nie muszą być

realizowane przez specjalistyczną kadre. Jestem przekonany, że to dobre rozwiązanie, które pomoże w zapewnieniu usług opiekuńczych w formie usług sąsiedzkich.

Trzeci wachlarz to są usługi świadczone przez domy pomocy społecznej, czyli usługi wsparcia krótkoterminowego. Otwieramy domy pomocy społecznej na świadczenie takich usług w przypadku, gdy członek rodziny lub opiekun nie jest w stanie udzielać wsparcia z różnych powodów, takich jak choroba lub inne zdarzenia. W takiej sytuacji osoba taka będzie mogła skorzystać z pomocy domu pomocy społecznej. Uważam, że to rozwiązanie jest korzystne i oczekiwane, ponieważ domy pomocy społecznej powinny być dostępne i służyć w zakresie usług wsparcia krótkoterminowego.

Czwarty zakres to jest rejestr zgłoszeń o zdarzeniach nadzwyczajnych. Wprowadzamy regulacje obligujące kierowników lub dyrektorów domów pomocy społecznej czy podmiotów prowadzących placówki zapewniające całodobową opiekę, aby prowadzić rejestr zgłoszeń o zdarzeniach nadzwyczajnych dotyczących mieszkańców domu lub osób przebywających w placówce. Ta regulacja stanowi wzmocnienie działań nadzorczych, co pozwoli na podejmowanie na bieżąco działań naprawczych i kontrolnych. Dzięki zgłoszeniom będziemy również w stanie szybciej podejmować różne działania interwencyjne, mając świadomość i wiedzę o takich zdarzeniach.

Wprowadzamy również rozwiązania dotyczące wsparcia pracy socjalnej pracowników. Z jednej strony regulujemy zgłaszanie przypadków napaści wobec pracowników socjalnych, ponieważ jako funkcjonariusze publiczni muszą być pod szczególną ochroną. Dodatkowo zapewniamy im bezpłatną ochronę prawną w postępowaniach karnych dla pracowników socjalnych.

Wprowadzamy też zmiany dotyczące udzielania zezwoleń na prowadzenie domów pomocy społecznej oraz placówek zapewniających całodobową opiekę dla instytucji, którym cofnięto zezwolenia, w tym podmiotów, które ponownie będą się ubiegać. Będziemy wydawać takie zezwolenia. Wojewoda będzie wydawał zezwolenia na czas określony – na jeden rok.

Drugą istotną zmianą jest doprecyzowanie w przypadku ubiegania się o świadczenia, które nie są usługami całodobowymi, dotyczące sprawdzenia sytuacji dochodowej i majątkowej. W tym przypadku zrezygnujemy z aktualizacji wywiadu środowiskowego, ponieważ te świadczenia są prowadzone nieodpłatnie.

Jeśli chodzi o doprecyzowanie rozwiązań dotyczących informowania podopiecznych placówek, będziemy zapewniać pełne informacje na tablicach ogłoszeń lub w innych formach informacyjnych. Dzięki temu podopieczni będą mieli możliwość szybkiego kontaktu z odpowiednimi jednostkami.

Szacujemy, że te przepisy wejdą w życie dwa miesiące po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw. Natomiast wejście w życie przepisu dotyczącego zgłaszania zdarzeń nadzwyczajnych planujemy od 1 stycznia 2024 r.

Dziękuję pani przewodnicząca, to wszystko.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z pań i panów posłów chciałby w tym punkcie zabrać głos? Bardzo proszę, pani poseł Iwona Hartwich. Bardzo proszę.

Posel Iwona Hartwich (KO):

Dobrze, dziękuję, pani przewodnicząca.

Mam takie pytanie do pana ministra Szweda. Państwo zmienia nazwę z „chronioną” na „treningową” czy „wspomagana”. Obecnie w Toruniu jest 625 osób w stopniu znacznym, niezdolnych do samodzielnej egzystencji, a nie ma żadnego mieszkania dla tych osób. Chciałabym się zapytać, kto będzie finansował i kto zbuduje te mieszkania dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji? Przy czym będzie tam jednak potrzebna opieka bardzo wykwalifikowanych osób. Czasem będzie to dwóch, trzech, a nawet czterech asystentów. To jest pierwsze pytanie.

Chciałabym skorzystać, jeżeli pani przewodnicząca pozwoli, mam takie jedno pytanie, również między innymi do pana Szweda. Czy mogę?

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Tak, proszę.

Poseł Iwona Hartwich (KO):

Wierzę mocno, że państwo już wiedzą, ja jestem głosem rodziców, którzy non-stop do mnie dzwonią i pytają, co się dzieje z projektem dotyczącym renty socjalnej. Wierzę mocno, że państwo zdajecie sobie sprawę, że wasz projekt świadczenia wspierającego nie odpowiada potrzebom rodziców, którzy pozostaną na świadczeniach pielęgnacyjnych, są starsi, nie są w stanie podjąć pracy zarobkowej, a ich dorosłe dzieci, chore od urodzenia, w dalszym ciągu będą miały głodową rentę.

Pani przewodnicząca, to do pani pytanie, kiedy państwo... Projekt podpisało 200 tys. obywateli i chciałabym, żebyście państwo go procedowali. Te osoby dzwonią do mnie i mówią, że po prostu nie mają za co żyć, nie mają za co kupić leków. Państwo doskonale wiedzą, że w Polsce nie ma darmowych leków dla osób z niepełnosprawnościami, nie ma darmowych pampersów i cewników. Bardzo państwa proszę o procedowanie projektu dotyczącego podwyższenia renty socjalnej, ponieważ de facto wychodzi on naprzeciw tym rodzicom i tym osobom z niepełnosprawnościami, które nie będą pracowały i nie będą się orzekać w nowym systemie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Bardzo proszę, pani poseł Iwona Kozłowska.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca.

Szanowni państwo, panie ministrze, chciałabym odnieść się do mieszkań treningowych i wspomaganych. Będzie to nazewnictwo zamienne w stosunku do mieszkań chronionych. Myślę, że to jest dobre rozwiązanie. Jest ono bardzo konkretne, ponieważ generalnie nie wiedzieliśmy, jak nazywać te mieszkania chronione. Raz mówiło się „treningowe”, raz „wspomagane”, więc brakowało spójności. Teraz będzie to dobrze podzielone i też będzie wiadomo, że „treningowe” to są mieszkania dla określonych osób, które na przykład opuszczają placówki opiekuńczo-wychowawcze, które mają się usamodzielniać, natomiast „wspomagane” są dla osób głównie starszych, które też mają szansę na aktywność.

Mam jednak pytanie odnośnie do każdej jednostki, ponieważ w projekcie ustawy państwo proponują, że każda jednostka organizacyjna pomocy społecznej może prowadzić mieszkania treningowe albo wspomagane, czyli ośrodki pomocy społecznej, centra usług społecznych i domy pomocy społecznej.

Zatrzymałabym się na domach pomocy społecznej. Czy w związku z tym, że domy pomocy społecznej... Czy takie jednostki mogą być przy domach pomocy społecznej, czy muszą to być oddzielne placówki? To jest ciekawe, ponieważ kiedyś ministerstwo wyszło z taką propozycją – i wiem, że w moich mieszkaniach chronionych to było bardzo trudne do przejścia – że ministerstwo nie wyraziło zgody na to, aby na terenie domu pomocy społecznej były mieszkania chronione. Nie wiem, czy pan minister pamięta. Mam nadzieję, że w tej chwili się to zmieniło, ponieważ takie rozwiązanie rzeczywiście byłoby najlepsze. Po pierwsze dlatego, że zapewniona byłaby całodobowa opieka i wsparcie, a po drugie, co jest istotne, jest wsparcie opiekunów, którzy są do tego przygotowani, jak również opieka lekarza i pielęgniarzek.

Chciałabym przy tej okazji zapytać również o odpłatność za pobyt w mieszkaniach treningowych i wspomaganych. Jak to będzie wyglądało praktycznie? Kto będzie pokrywał koszty? Jakie koszty będzie pokrywała osoba, która korzysta z tych mieszkań? Czy jednostki samorządu terytorialnego, ministerstwo czy rząd będą udzielały dopłat?

Ponadto, czy takie mieszkania będą mogły być prowadzone przez osoby prywatne, które prowadzą działalność gospodarczą? Jak to wygląda?

Dziękuję, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Proszę bardzo, pani poseł Katarzyna Kotula.

Posel Katarzyna Kotula (Lewica):

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca.

Panie ministrze, pierwsze pytanie natury ogólnej. Chcę zapytać, jaka jest gwarancja, że te mieszkania treningowe i wspomagane rzeczywiście powstaną i zostaną utworzone? Projektowana nowelizacja nie przewiduje norm dotyczących utworzenia przez gminę lub powiat minimalnej puli. Nie jest to w żaden sposób określone. Chciałbym zapytać w tym samym kontekście, jak obecnie wygląda ta sytuacja i czy posiadają państwo statystyki dotyczące liczby obecnie istniejących mieszkań chronionych.

Drugie pytanie, o charakterze ogólnym, na ile wdrażana ustawa koresponduje z harmonogramem strategii na rzecz osób z niepełnosprawnościami? Czy ten harmonogram został wzięty pod uwagę przy opracowywaniu tej ustawy? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś jeszcze z państwa chciałby zabrać głos? Strona społeczna, rozumiem, tak? Bardzo proszę. Proszę się przedstawić.

Prezes Wspólnoty Roboczej Związków Organizacji Socjalnych Cezary Miżejewski:

Dzień dobry, Cezary Miżejewski. Reprezentuję federację organizacji pozarządowych Wrzos.

Myślę, że do ustawy należy podejść pozytywnie ze względu na to, że każda zmiana w pomocy społecznej jest progresem. Ogólnie rzecz biorąc, te zmiany są pozytywne. Natomiast najbardziej dyskusyjna jest część mieszkaniowa, zwłaszcza art. 53. Przypomnę, że dotychczas mieszkanie chronione było zadaniem obowiązkowym gminy. Jednak gminy nie przejmowały się tym specjalnie ani nie było specjalnej kontroli w tej sprawie. Ta kwestia wymagałaby zatem gruntownej dyskusji. Rozumiem, że nie jest to jeszcze etap poprawek, ale warto się zastanowić nad kilkoma rzeczami.

Dla kogo jest mieszkanie wspomagane? Przypomnę tylko, że mieszkania chronione, o których wszyscy tak dużo dyskutują... Kto kogo przed kim chroni? Po to właśnie wprowadzono pojęcie mieszkania wspomagane w projektach unijnych. Jednak pierwszą sprawą, na którą należy zwrócić uwagę, jest niezrozumiały, przynajmniej dla mnie i dla moich organizacji, podział na mieszkania treningowe i wspomagane. W istocie mieszkanie wspomagane również może być traktowane jako mieszkanie treningowe, chyba że rząd ma jakiś zamiar, o którym nie wiemy i który powinien odróżniać te dwa rodzaje. Prawda jest taka, że jeśli gmina utworzy mieszkanie treningowe, to nie będzie łatwo przekształcić go w mieszkanie wspomagane, ponieważ będzie to dużo trudniejsze. Pojęcie mieszkań wspomaganych zostało wprowadzone właśnie po to, aby umożliwić... Różnica polega głównie na zakresie usług i okresie pobytu w takim miejscu. To jest pierwsza sprawa.

Druga sprawa dotyczy właśnie pytania „dla kogo?”. Art. 53 ust. 1 mówi, że osoby, które wymagają całodobowego wsparcia, nie mogą przebywać w tych mieszkaniach. Pojęcie całodobowego wsparcia jest problematyczne, ponieważ kto decyduje o tym, że ktoś wymaga całodobowego wsparcia? Idea niezależnego życia polega na tym, że osoba nie musi być samodzielny, może być niesamodzielny, ale to nie oznacza, że nie może cieszyć się niezależnym życiem. Propozycja była taka, żeby zapisać wyraźnie, że nie wymaga usług w zakresie jednostki całodobowej, jeżeli to wynika albo z bezwzględnych wskazań medycznych, albo jest to wybór samej osoby. Innymi słowy, niech decyduje osoba albo sytuacja zdrowotna.

Druga to jest coś, co zgłaszaliśmy w czasie konsultacji, a nie zostało przyjęte. To jest kwestia, że kontrakt powinien zawierać też prawo do prywatności, intymności i indywidualizacji. Pomimo pozorów jest to bardzo istotna sprawa, ponieważ niezależne życie nie zależy od liczby osób mieszkających w danym lokalu, czy to będzie pięć, cztery czy siedem osób. Ważne jest, w jaki sposób jest traktowana ta konkretna osoba. Czy każdy pracownik z ulicy może sobie wejść i skontrolować, czy też mam prawo do indywidualizacji, intymności i prywatności.

Kolejną sprawą jest kwestia partycypacji. Otóż chodzi o prośbę księdza Słowika z Caritasu, który zwrócił uwagę na to, że mimo iż mówimy tu o partycypacji z samorządu, który zleca zadanie, to są samorządy, które chcą dopłacać do mieszkań chronio-

nych niezależnie od tego, czy skierowały tam osobę, ale nie ma jasnej podstawy prawnej. Należy jasno wyjaśnić, że samorząd może również sfinansować, dofinansować lub partycypować w takim mieszkaniu, jeżeli uzna to za stosowne. Nie chodzi o przymus, lecz o stosowność.

Ostatnią istotną kwestią jest możliwość przekształcenia mieszkania wspomaganego w zwykły najem. Przypomnę, że w Gdańsku gdański program mieszkaniowy, który testował rozwiązania mieszkalnictwa wspomaganego, przewidywał również możliwość przekształcenia takiego mieszkania w normalny najem, czyli nadal byłoby to mieszkanie z usługami, ale z własnym najemcą. Sytuacja zmieniałaby się więc z decyzji lub umowy cywilnoprawnej na umowę najmu. Należy również zauważyć, że ta propozycja, niestety nieprzyjęta, jest swobodnym wyborem organu prowadzącego mieszkanie wspomagane. Nie ma nakazu wykonania tego, ale z drugiej strony nie ma podstawy prawnej, która umożliwiałaby takie działanie.

Ostatnia sprawa, już tylko powiem, czego mi zabrakło w ustawie. Zabrakło mi bardzo wielu rzeczy, jednak rozumiem, że jest taki czas, że nowelizacja nie może wszystkiego ogarnąć. Chodzi o podnoszoną kwestię finansowania mieszkań. Przypomnę, że „Strategia rozwoju usług społecznych” przewiduje 12 tys. mieszkań w ciągu najbliższych siedmiu lat, co oznaczałoby, że trzeba budować 1 tys. mieszkań rocznie, ale wymaga to innych zmian, innych ustaw, regulacji i przemyslenia finansowania. Może chwycenia się za deweloperów?

Jednak na szybko mamy jedno zobowiązanie wynikające z umowy partnerstwa”Polski z Komisją Europejską, która zobowiązuje Polskę do przygotowywania planów rozwoju usług społecznych przez co najmniej połowę samorządów lokalnych. Musimy to umocować w ustawie, ponieważ samorządy palcem nie kiwną w tej sprawie, jeżeli nie dostaną jasnej dyrektywy legislacyjnej. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Bardzo proszę, kolejna osoba.

Wiceprezes Instytutu Niezależnego Życia Adam Zawisny:

Adam Zawisny, stowarzyszenie Instytut Niezależnego Życia.

Szanowni państwo, ja pozwolę sobie zabrać głos, ale najpierw oddać głos mojemu nieobecnemu dzisiaj koledze, który niestety nie mógł dzisiaj uczestniczyć. Mieszka on we wsi Somonino pod Kartuzami. Nie mógł być obecny, bo nie było opcji posiedzenia Komisji online. Bardzo proszę o rozważenie tej kwestii. Pozwolę sobie przemówić, ponieważ otrzymał możliwość uczestnictwa, ale dla niego prawdopodobnie kosztowałoby to co najmniej 5 tys. zł, aby przyjechać tutaj.

Waldemar Różanowski to osoba, która cierpi na zanik mięśni i jest sparaliżowana w ok. 96–98%: „Dzień dobry, szanowni państwo, nie mogłem być na Komisji online, bo niestety nie jest ona dostępna w tej formule, ale pozwoliłem sobie przekazać pytanie do państwa. Wraz z dwójką rodzeństwa chorujemy na zanik mięśni. Aby żyć, potrzebujemy 24-godzinnego wsparcia. Tu, gdzie mieszkamy, korzystamy z usług opiekuńczych. Niestety kryterium dochodów na osobę w rodzinie, a tak jesteśmy traktowani, mimo tego że troje z nas choruje, to 600 zł netto na miesiąc. Po przekroczeniu trzykrotności tej kwoty na osobę, tj. 1800 zł, płacimy 100% odpłatności za te usługi. Koszt za godzinę to 27 zł. Przy trzech godzinach pomocy dziennie dla osoby, czyli 1,5 godziny rano i 1,5 godziny wieczorem, koszt ten wynosi 7290 zł miesięcznie w ramach usług opiekuńczych.

Ja pracuję, ojciec jest na emeryturze, a mama na świadczeniu pielęgnacyjnym. Oboje mają ponad 65 lat. Rodzeństwo korzysta z renty socjalnej. Moje pytanie do państwa brzmi, jak mamy żyć, jeśli za trzy godziny pomocy dziennie dla osoby musimy zapłacić 7290 zł? Doba ma 24 godziny i tyle pomocy potrzebujemy, a już przy trzech godzinach dziennie płatność miesięczna jest ogromna i powyżej naszych możliwości. Gdyby wsparcie miało wynosić sześć godzin, a odpłatność byłaby taka sama, to kwota wynosiłaby 21 870 zł. Czy zamierzają państwo zmienić kryterium dochodowe i tabele odpłatności? Obecnie osoby z niepełnosprawnością nie stać na to wsparcie. Mimo że sam choruję,

muszę się dokładać do pomocy dla rodzeństwa, a oni muszą oddać cały swój dochód pomocy społecznej. Dziękuję”.

Teraz przejdę do tej części odnośnie do konkretnych uwag. Zauważam, że po pierwsze dobrze, że pewne rzeczy w tej zmianie się znajdują. Zgodzę się, że to jest krok w dobrą stronę, jak wcześniej zaznaczono. Takie samo było stanowisko przedstawione przez Polskie Forum Osób z Niepełnosprawnościami. Jednak ten krok jest wciąż zbyt mały w stosunku do potrzeb, a pewne elementy wymagają istotnych poprawek, aby ta zmiana faktycznie poszła w dobrą stronę.

Po pierwsze, muszę podkreślić to, co już zostało powiedziane: nie będziemy mówić o alternatywie w postaci mieszkań wspomaganych, jakiegokolwiek alternatywie dla domów pomocy społecznej czy zakładów opiekuńczo-leczniczych, które faktycznie przejmują rolę DPS-ów, zgodnie z stanowiskiem NIK, jeżeli nie usuniemy z art. 53 ust. 1, tej części, która wskazuje: „ale nie wymaga usług w zakresie świadczonej przez jednostkę całodobowej opieki”. To niestety jest to jeden z kluczowych elementów, który wymaga... Gorąco prosimy o pochylenie się nad wykreśleniem tego zapisu, ponieważ inaczej formalnie nie możemy mówić o jakiegokolwiek alternatywie.

Co więcej, cieszymy się, że pewne elementy zostały zawarte, takie jak niezależne życie. Jednak proszę zauważyć, kto z państwa ma w swoim własnym domu regulamin, który został podpisany przez niego, a najlepiej jeszcze przez wójta lub kogoś innego, być może dozorcę, kogoś z pomocy społecznej? Kto z państwa ma regulamin? Mówiąc o domach, w tym przypadku o mieszkaniach wspomaganych, które mają być również docelową formą... Jest taka formuła, dobrze, że to zostało wskazane. Jest tu zobowiązanie do przestrzegania takiego regulaminu. Oczywiście może to być regulamin lokatorski lub regulamin spółdzielni socjalnej, ale jeśli ktoś chce nazwać coś własnym domem, wydaje się, że nie jest to niezbędne, aby każdy miał to jasno określone. Obecnie jest to zapisane. Bardzo prosimy o poważne rozważenie, czy ten element w art. 53 ust. 10 pkt 7 musi tak brzmieć.

Oczywiście, jeśli chodzi o kwestie związane ze stałością zamieszkania, niestety w art. 53 ust. 10 pkt 8 jest wskazanie, że dotyczy on mieszkań treningowych. Należy zauważyć, że istnieje pewna różnica, i to jest pewnie jedyny punkt, w którym nie zgodzę się z moim przedmówcą, który poruszył wiele słusznych kwestii. Faktycznie jest dyskusja dotycząca tego, czy należy i czy warto rozróżniać te formuły. Widzimy zarówno zalety, jak i wady. Widzimy dużo plusów w zakresie rozróżniania tej formuły, ale oczywiście musi to być zrobione w sposób sensowny, aby pewne ryzyka, o których mówił Cezary Miżejewski, nie zaistniały. Dlatego poważnie prosimy o zastanowienie się, czy te osoby naprawdę muszą być objęte obowiązkowym usamodzielnieniem. Jeśli ta formuła ma być dla nich wsparciem całodobowym, wsparciem, które ma trwać do końca życia, gorąco prosimy o poważne rozważenie tego elementu.

To też oczywiście wskazuje ten element w art. 53 ust. 12 odnośnie do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych. Jeśli spojrzymy na mieszkalność wspomagane jako na alternatywę w stosunku do form, w tym momencie całodobowych, dostępnych dla większości populacji w przeciwieństwie do mieszkalności wspomaganej, co wydaje się krokiem w dobrą stronę, to ten element powinien być uwzględniony, aby rzeczywiście stanowiło to ostateczne, długoterminowe miejsce zamieszkania i zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych. Bardzo prosimy o poważne rozważenie tego elementu.

Jest tu również istotna kwestia dotycząca formy. Chodzi o to, co zostało już wcześniej wskazane odnośnie do dookreślenia tej formuły. Szanowni państwo, idąc tym tropem, możemy liczyć na dobrą wolę samorządów, że wykonają to właściwie i się w to wsłuchają, tylko pamiętajmy, że w przypadku tak kluczowych kwestii, odnośnie do praw człowieka, te osoby nie powiedzą, że coś im nie pasuje. Jednocześnie nie ma również limitu, który określa, ile takich mieszkań, ile takich osób będzie na terenie na przykład jednej nieruchomości, co niestety pozwala na to, żeby w dalszym ciągu stworzyć formy instytucjonalne z punktu widzenia Konwencji ONZ o prawach osób z niepełnosprawnościami. Warto również zauważyć, że fundusze unijne, zgodnie z umową partnerstwa, nie mogą być w żadnym stopniu wydatkowane niezgodnie z tym oraz z komentarzem generalnym

nr 5, który jasno wskazuje na cechy instytucjonalizacji. Niestety element konglomeracji będzie cechą instytucjonalną.

Szanowni państwo, patrząc całościowo na ten przepis, jest to krok w dobrą stronę, ale wymaga on dookreślenia pewnych formuł, określenia pewnych limitów, aby wyeliminować istniejące obecnie ryzyko. Niestety możemy przytoczyć wiele negatywnych przykładów, których jest zdecydowanie zbyt wiele. Wydaje się, że rolą ustawodawcy powinno być bardziej precyzyjne określenie pewnych norm, pewnych maksymalnych... w stosunku do samorządów, ponieważ mówimy o bardzo istotnej kwestii, jaką jest realizacja usługi możliwości mieszkania.

Ostatecznym elementem jest kwestia wzięcia pod uwagę, na ile faktycznie mówimy o kwestii finansowania, ponieważ ten element w dalszym ciągu nie jest tutaj zawarty. Rozumiemy, że nie wszystko można zawrzeć. Jak wcześniej zauważył Cezary Miżejewski, mówimy o kilkunastu tysiącach mieszkań, które mają powstać w ciągu najbliższych 10 lat. Szanowni państwo, w tym momencie jeszcze w żaden sposób nie idziemy w tym kierunku. To jest krok w dobrą stronę, ale to dopiero pierwszy krok, zaraz powinien się rozpocząć sprint. Uważam, że musimy poprawić ten krok i zrobić wiele innych, aby posunąć się naprzód. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Nie widzę.

Bardzo dziękuję za te wszystkie głosy w dyskusji. Bardzo cieszy mnie ta informacja, że jest to krok w dobrym kierunku. Zgodzicie się państwo, że pierwsza i druga kadencja to jednak ogromny krok milowy, jeżeli chodzi o wsparcie polityki społecznej. Dziękuję, że idziemy w tym kierunku.

Bardzo proszę, panie ministrze, o odpowiedź.

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Dziękuję bardzo. Odpowiem ogólnie. Poproszę pana dyrektora Baranowskiego, żeby odpowiedział na te szczegółowe pytania.

Jeśli chodzi o statystyczne dane, które państwo również posiadacie w OSR, dotyczące mieszkań chronionych, treningowych i wspieranych, to posiadamy aktualne dane z końca 2021 r. Tego typu mieszkań jest łącznie 1475. Liczba mieszkańców w mieszkaniach chronionych wynosi 4454, takie są dane w tej kwestii. Główny problem poruszany w tych wypowiedziach dotyczył projektowanych mieszkań treningowych i wspomaganych.

Oczywiście głównym celem jest maksymalne wsparcie tych form, ponieważ wszyscy tutaj zgadzamy się, że to jest dobry kierunek. Musimy jednak znaleźć rozwiązania, które będą je wspierały. W tym roku przeznaczyliśmy na te działania 15 mln zł, z czego do dziś wykorzystaliśmy 7 mln zł. Musimy zatem szukać takich rozwiązań, które wesprą te działania.

Pani poseł Kozłowska zadała pytanie o DPS-y dotyczące mieszkań. Mamy przykład takiej jednostki w Bytomiu, gdzie zostało utworzone mieszkanie przy DPS, które jest prowadzone. To oznacza, że idziemy również w kierunku umożliwienia DPS-om prowadzenia takiej formy mieszkań.

Nie przewidujemy skierowania tego do osób fizycznych. Mamy tu wszyscy doświadczenie, że świadczenie opieki przez osoby fizyczne nie jest optymalną formą. Organizacje pozarządowe i samorządy – tak. W tym kierunku chcemy podążać.

Jeśli chodzi o środki finansowe, korzystamy zarówno z programu „Za życiem”, jak również ze środków unijnych. Na te działania są przeznaczone również środki, które będziemy chcieli wykorzystać, między innymi przez regionalne programy operacyjne, które są na poziomie marszałków województw.

Co do pytania dotyczącego przekształcenia mieszkań wspomaganych w najem – obecnie nie przewidujemy takiego rozwiązania. Ogólnie katalog możliwości jest otwarty, aby oferować jak najwięcej opcji zarówno dla samorządów, jak i organizacji pozarządowych. Jeśli chodzi o bardziej szczegółowe kwestie... Jeśli chodzi o odpłatność, to uchwały podejmują rady powiatów, gminy lub podmioty, które będą podejmować te działania.

Proszę dyrektora Baranowskiego o udzielenie odpowiedzi na pozostałe pytania.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Grzegorz Baranowski:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, otóż proponowana nowelizacja ustawy wychodzi naprzeciw oczekiwaniom, które zgłaszały w zasadzie wszystkie strony życia publicznego i realizacji usług społecznych. Musimy jednak mieć świadomość, że niemożliwe jest zawarcie i pogodzenie wszystkich interesów w jednym akcie prawnym – wszystkich specyficznych i różniących się od siebie stron, jeśli chodzi o kwestię realizacji usług społecznych. Konkretnie tu mówimy o mieszkaniach wspomaganych.

Odwołując się również do uwag dotyczących tego projektu, oczywiście możemy powiedzieć, że każdą formę pomocy możemy sprowadzić do formuły pomocy instytucjonalnej. Rodziny zastępcze, rodzinne formy wsparcia również mogą mieć cechy instytucji, jeśli nie jest to związane z określonym celem. Zatem, drodzy państwo, musimy w jakiś sposób regulować kwestie związane z funkcjonowaniem osób w mieszkalnictwie treningowym i wspomagany.

Chciałbym również zaznaczyć, że celem pomocy społecznej, zadaniem wszystkich pracowników systemu pomocy społecznej jest walka o intymność, godność i poszanowanie praw drugiego człowieka. Zatem wszystkie działania, które będą realizowane w ramach mieszkalnictwa wspomagane i treningowe, powinny zasadniczo realizować te najważniejsze cele, czyli służyć drugiemu człowiekowi i poszanowaniu jego praw.

Dlaczego zdecydowano się na podział na mieszkalnictwo wspomagane i treningowe? Jak państwo słyszeli, również strona społeczna nie jest w pełni zgodna co do tego, czy to jest jeden rodzaj mieszkalnictwa czy dwa. My zakładamy, iż mieszkalnictwo treningowe powinno być tworzone przede wszystkim przy tych formach instytucjonalnej pomocy, które zakładają możliwość usamodzielnienia, czyli DPS-y, szczególnie DPS-y przeznaczone dla dzieci. Zgodnie ze strategią rozwoju usług społecznych chcemy zrobić wszystko, co w naszej mocy, aby jak najmniej dzieci trafiało do tych form opieki, natomiast mieszkalnictwo wspomagane, głównie w formule pomocy środowiskowej.

Nie sposób zgodzić się z tezą, jakoby co do zasady mieszkalnictwo było również... Pojawiały się zarzuty dotyczące tego, że co do zasady opieka całodobowa jest zagrożeniem dla funkcjonowania człowieka w tym mieszkalnictwie wspomagany. No, nie. Zakłady opiekuńczo-lecznicze czy opiekuńczo-pielęgnacyjne mają wyraźne wskazanie, aby osoba korzystała z usług takich placówek. Zapisy, które pojawiają się w projekcie naszej ustawy, stoją na straży tego, aby samorząd lub inny organizator usług opieki środowiskowej nie przekształcał i nie zastępował w 100% w tej sytuacji, kiedy osoba wymaga specjalistycznej opieki, czy lekarskiej, czy pielęgnacyjnej, nie realizował ich w formule mieszkalnictwa.

Jeśli chodzi o kwestię zaspokajania potrzeb mieszkaniowych i możliwość usunięcia tego zapisu z naszego projektu, to pojawiają się sprzeczne oczekiwania różnych interesariuszy w zakresie realizacji usług. W przypadku osób w kryzysie bezdomności usunięcie tego zapisu, czyli danie możliwości pokazania tego, że to mieszkalnictwo zaspokaja potrzeby mieszkaniowe człowieka, z automatu eliminuje tego człowieka z systemu pomocy, bo ma on już zaspokojoną potrzebę mieszkaniową.

Co do przekształcania tych mieszkań w mieszkania komunalne nie ma żadnego problemu. Dzisiaj w systemie prawnym funkcjonują takie mechanizmy, a odbywać się to będzie w sposób następujący: gmina lub powiat, głównie gmina, ponieważ mówimy tu głównie o zasobie komunalnym w zakresie mieszkalnictwa, decyduje się na likwidację mieszkania wspomagane, w zamian zawiera umowę najmu z konkretnym mieszkańcem, który do tej pory korzystał z tego mieszkania jako świadczenia pomocy społecznej.

Jeśli chodzi o przykład pana Adama, chciałbym również zauważyć, że istnieje wiele różnych i skrajnych przykładów podobnych sytuacji. Jednak istnieje jeden problem dotyczący odpłatności za usługi specjalistyczne, które są obowiązkiem gminy – to gestia samorządu. To samorząd w trybie uchwały dotyczącej odpłatności ustala sposób ponoszenia odpłatności przez obywateli danej gminy za usługi opiekuńcze.

Robimy wszystko, co w naszej mocy, aby wesprzeć osoby w realizacji własnych potrzeb. Wszystkie działania, które są podejmowane – świadczenia wspierające i inne świadczenia w ramach systemu pomocy społecznej – mają na celu wsparcie tych konkretnych osób. Niemniej jednak nie możemy ustalić z góry jako ministerstwo sposobu ponoszenia odpłatności za usługi opiekuńcze i usługi specjalistyczne w gminie X czy Y. Chciałem poruszyć te kwestie dotyczące mieszkalnictwa. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Bardzo dziękuję za ten ostatni głos, dlatego, że jednak samorządy...

Pani poseł, jeszcze? Bardzo proszę, pani poseł Iwona Kozłowska.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Tak, jeszcze chciałabym prosić o uściślenie, czy mieszkania treningowe i wspomagane będą również mieszkaniami całodobowymi? To jest jedna kwestia.

Może ja zapytam i wtedy państwo odpowiecie.

Czy te 15 mln, o których mówił pan minister, to są środki, które są i będą przeznaczone na inwestycje? Zadaniem gminy jest prowadzenie mieszkań chronionych, a zadaniem powiatu jest prowadzenie DPS-ów. Skoro będą mieszkania chronione w DPS-ach, proszę mi powiedzieć, jakie rozwiązanie państwo tutaj widziecie? Nadal nurtuje mnie kwestia odpłatności, ponieważ znam formę odpłatności za mieszkańców w DPS-ach. Za chwilę będziemy o tym rozmawiali. Jednakże ta odpłatność jest jednym z istotnych elementów w tych rozwiązaniach. Bardzo proszę, abyśmy do tego powrócili.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę, panie dyrektorze, o odpowiedź.

Dyrektor departamentu MRiPS Grzegorz Baranowski:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, pani poseł, rzeczywiście dostrzegaliśmy problem dotyczący strony struktury powiatowej, ponieważ zadaniem powiatu jest prowadzenie domów pomocy społecznej, a zadaniem gminy jest prowadzenie mieszkalnictwa wspomagane. Jednak ta nowelizacja załatwia tę sprawę.

Mianowicie w ramach zaproponowanych przez nas przepisów będziemy mogli wreszcie realizować te zadania w taki sposób, o którym pani poseł wspominała. Oznacza to, że powiat będzie mógł prowadzić mieszkalnictwo dla mieszkańca konkretnej gminy. Ponadto, drodzy państwo, gminy już miały możliwość współpracy między sobą, ale teraz gminy co do zasady będą mogły realizować te zadania.

Jeśli chodzi o kwestie związane z finansowaniem, to oczywiście inwestycje jak najbardziej wchodzi w grę. Bardzo liczymy, drodzy państwo, na to, że zmiana sposobu funkcjonowania mieszkalnictwa chronionego, likwidacja mieszkalnictwa chronionego i rozwinięcie zupełnie innych struktur, jeżeli chodzi o kwestie związane z mieszkalnictwem, da impuls dla pozyskiwania środków unijnych w tym zakresie. Wiemy, drodzy państwo, że w ramach samorządu województwa oraz programów operacyjnych jest trochę środków na tworzenie mieszkalnictwa wspomagane.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Czasowych? Całodobowych?

Dyrektor departamentu MRiPS Grzegorz Baranowski:

Oczywiście, drodzy państwo, pobyt całodobowy w mieszkalnictwie wspomagany – jak najbardziej, taka jest cecha mieszkalnictwa.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Chciałabym też troszeczkę... Takie mieszkania chronione prowadziłam i sama budowałam, o czym pan minister Szwed doskonale wie. Zresztą w sprawozdaniu ta informacja się pojawiła – Kamień Krajeński. Służyłam nawet pomocą, jeśli chodzi o tworzenie takich mieszkań.

Chciałabym zwrócić uwagę, że mieszkania wspierane czy wspierające dla osób starszych i seniorów mają za zadanie przygotować ich do powrotu do własnego środowiska. To nie jest tylko tak, że treningowe jest dla tych, którzy mają się usamodzielnić, ale wspomagane... Akurat ja prowadziłam mieszkania wspomagane dla seniorów, którzy z różnych powodów nie potrafią poradzić sobie w codziennym życiu, którzy cierpieli na depresję z powodów rodzinnych. Te osoby chcą i mogą funkcjonować w środowisku, ale ze względu na sytuację psychiczną, rodzinną lub tymczasową chorobę, z której jest szansa, że się wyrehabilitują i wrócą do normalnego funkcjonowania... To dla tych osób. Tak było u nas. Mieliśmy mieszkania typowo wspierane dla seniorów, którzy mają jeszcze wrócić do środowiska i przez kilka lat czy wiele lat funkcjonować i samodzielnie pozostać w środowisku, samodzielnie sobie radzić.

Dziękuję bardzo. To tylko takie uzupełnienie.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Proszę bardzo, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Dokładnie tak, jak pani poseł mówi, tak w tej ustawie jest, takie możliwości również będą.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Kończąc tę część dyskusji, chciałam jeszcze dodać jedną rzecz. Powtórzę: ustawa idzie w dobrym kierunku, ale chciałabym również zaapelować. Samorządy muszą dostrzec na swoim terenie osoby potrzebujące wsparcia. Wiem, że wybrzmiewa, żeby w ustawie zawrzeć bardziej twarde zapisy w kierunku samorządów, ale za chwilę odezwą się samorządy, że władza centralna narzuca im podejmowanie takich, a nie innych działań. Chciałabym jednak uwrażliwić samorządowców, że to są ich mieszkańcy, którzy potrzebują takiego, a nie innego wsparcia.

Zamykam dyskusję. Stwierdzam zamknięcie pierwszego czytania. Stwierdzam, że nie zgłoszono wniosku o wysłuchanie publiczne.

Przejdziemy zatem do szczegółowego rozpatrzenia projektu ustawy.

Czy są uwagi do tytułu projektu ustawy? Nie widzę. W takim razie tytuł projektu ustawy został rozpatrzony.

Przechodzimy do art. 1.

Art. 1 zmiana nr 1. Czy są uwagi? Nie widzę. Rozpatrzony.

Art. 1 zmiana nr 2. Czy są uwagi? Pani przewodnicząca Teresa Wargocka.

Posel Teresa Wargocka (PiS):

W art. 1 w pkt 2 w zakresie art. 13 wprowadza się następujące zmiany, jest to zmiana brzmienia ust. 3 i ust. 5. Sensem tej poprawki jest zastąpienie spójnika rozłącznego „lub” spójnikiem rozłącznym „albo”. To jest poprawka związana z poprawną konstrukcją tego przepisu. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Opinia rządu do tej poprawki?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Uzgodniliśmy z Biurem Legislacyjnym zmiany legislacyjne, więc w pełni się zgadzamy z tymi propozycjami.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Rozumiem, że poprawka tak, jak jest zgłoszona na piśmie? Nie w ramach upoważnienia?

Legislator Jakub Krowiranda:

Tak, na piśmie.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Jeszcze na wstępie powiem to co zwykle zwyczajowo, że Komisja upoważnia Biuro Legislacyjne do dokonania korekt redakcyjno-legislacyjnych.

Czyli mamy tę poprawkę. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej poprawki? Nie widzę. Zatem uznaję, że poprawka została pozytywnie rozpatrzona.

Czy są inne uwagi do zmiany nr 2 w art. 1? Nie ma. Rozpatrzona.

Zmiana nr 3. Czy są uwagi? Rozpatrzona.

Zmiana nr 4. Czy są uwagi? Rozpatrzona.

Zmiana nr 5. Czy są uwagi? Rozpatrzona.

Zmiana nr 6. Czy są uwagi?

W takim razie po zmianie nr 6 – bardzo proszę, pani przewodnicząca Teresa Wargocka.

Posel Teresa Wargocka (PiS):

W art. 1 po pkt 6 dodać pkt 6a. Zmiana ta dotyczy tego, że wprowadzamy nowy pkt 6a, który daje upoważnienie do właściwego ministra, który prowadzi rejestr centralny, aby w tym rejestrze również znajdowały się wpisy dotyczące czynów popełnianych wobec pracowników socjalnych.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Opinia rządu do tej poprawki?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Pozytywna.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Jakub Krowiranda:

Tak, dziękuję bardzo pani przewodnicząca.

Mam tylko takie pytanie do strony rządowej, to jest w zasadzie kwestia redakcyjna. Czy we fragmencie „w tym każdy czyn, o którym mowa w art. 222, art. 223, art. 226” nie lepiej byłoby użyć sformułowania „w tym dane o każdym czynie, o którym mowa w art. 222, art. 223, art. 226, popełnionym wobec pracownika socjalnego”? Czy tak nie byłoby lepiej? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Ministerstwo?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Brzmi lepiej, tak że jeżeli można...

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Ministerstwo się zgadza, czyli w ramach redakcyjnych poprawek bardzo prosimy.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej poprawki? Nie widzę. Zatem uznaję, że Komisja przyjęła poprawkę nr 2.

Przechodzimy do zmiany nr 7. Czy są uwagi? Bardzo proszę, pani przewodnicząca Teresa Wargocka.

Posel Teresa Wargocka (PiS):

W pkt 7 w art. 23a w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „każdym zdarzeniu” zastąpić wyrazami „każdym czynie”.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Rozumiem, że to jest doprecyzowujące?

Panie ministrze, zgoda jest?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Tak, zgoda.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Biuro? Biuro, bardzo proszę.

Legislator Jakub Krowiranda:

Tak, dziękuję. Jeszcze też drobna uwaga redakcyjna do lit. a w tej poprawce. Nam się wydaje, że tutaj też zabrakło słowa, że „o czynie popełnionym wobec pracownika socjalnego”. Uzupełnilibyśmy to w ramach upoważnienia.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Ministerstwo się zgadza?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Tak.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej poprawki? Nie widzę.

Zatem poprawka została pozytywnie zaopiniowana przez Wysoką Komisję. Zmiana nr 7 rozpatrzona.

Zmiana nr 8. Czy są uwagi? Nie widzę. Rozpatrzona.

Zmiana nr 9. Bardzo proszę, pani poseł Teresa Wargocka.

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

W zmianie nr 9 chodzi o nowe brzmienie w zakresie zmienianego art. 50 ust. 3a. Proponuje się rezygnację z wyrazu „prosta” przed pojęciem „podstawowa opieka higieniczno-pielęgniarska”.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Panie ministrze?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Tak, zgoda.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Biuro Legislacyjne?

Legislator Jakub Krowiranda:

Tak.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej poprawki? Nie widzę. Zatem poprawka została pozytywnie rozpatrzona. Tym samym rozpatrzyliśmy zmianę nr 9.

Zmiana nr 10. Czy są uwagi? Nie widzę. Rozpatrzona.

Zmiana nr 11. Bardzo proszę, pani poseł Teresa Wargocka.

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

Nowe brzmienie w art. 53. Ta zmiana też jest zmianą redakcyjną, chodzi o zastąpienie spójnika „oraz” spójnikiem „lub”.

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Jest zgoda.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Jest zgoda.

Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi do tej poprawki?

Legislator Radosław Howiecki:

Dziękuję.

Krótkie pytanie do autora poprawki, bo chyba właśnie celem była przede wszystkim zmiana spójnika. W poprawce do art. 53 ust. 3 pkt 2 czytamy: „organizację pozarządową, o której mowa – tu jest przytoczony przepis – o działalności pożytku i wolontariacie oraz podmiot”. Czy chodziło o ten spójnik, tj. „oraz podmiot, o którym mowa”, czy w innym miejscu? Proszę o odpowiedź. Dziękuję.

Główny specjalista w Departamencie Pomocy i Integracji Społecznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Agnieszka Muzyka:

Ja chciałam wyjaśnić, Agnieszka Muzyka.

Ustawa miała na celu poszerzenie kręgu podmiotów, które będą mogły prowadzić takie mieszkania. Wskazujemy w tym przepisie, że mieszkania mogą być prowadzone przez organizacje pozarządowe i podmioty wymienione w ustawie o działalności pożytku publicznego. Chcieliśmy wskazać, że to nie są, jak przy pozostałych zadaniach pomocy społecznej, podmioty uprawnione, czyli organizacje pozarządowe i podmioty prowadzące działalność w zakresie pomocy społecznej. Chcieliśmy poszerzyć katalog prowadzenia działalności przez te podmioty. Chodzi tutaj o to, że podmioty te mogą prowadzić działalność w zakresie pomocy społecznej, pieczy zastępczej, integracji oraz reintegracji zawodowej i społecznej, tylko wkradło się słowo „oraz” zamiast „lub”. Skutek byłby taki, że trzeba byłoby łącznie prowadzić działalność w zakresie pieczy zastępczej oraz reintegracji zawodowej jednocześnie. Dziękuję.

Legislator Radosław Howiecki:

Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję, czyli jest uzgodnione. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej poprawki? Nie widzę. Zatem poprawka została przyjęta.

Kolejna poprawka w art 1 w pkt 11. Pani poseł Teresa Wargocka.

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

Też dotyczy art. 53. Może prosiłabym ministerstwo, bo to dotyczy bardzo ważnej kwestii związanej z opuszczeniem domu pomocy społecznej do mieszkań chronionych, treningowych z odpłatnością. Uzasadnienie jest długie, poproszę o wyjaśnienie posłom.

Dyrektor departamentu MRiPS Grzegorz Baranowski:

Pani przewodnicząca, mogę wyjaśnić?

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Tak, bardzo proszę.

Dyrektor departamentu MRiPS Grzegorz Baranowski:

Przede wszystkim chodzi o uregulowanie sytuacji, w której mieszkaniowiec DPS-u, rezygnując z pobytu w DPS-ie, chcąc mieć niezależne życie... W tej poprawce chcemy uregulować sytuację dotyczącą właściwości miejscowej do ponoszenia odpłatności za pobyt mieszkańca w mieszkaniu wspomagającym, aby nie była w tym momencie właściwa gmina ze względu na miejsce prowadzenia mieszkania. Innymi słowy, karalibyśmy gminę za to, że na jej terenie podmiot inny niż gmina, na przykład powiat, prowadzi mieszkania wspomagane.

Zatem proponujemy rozwiązanie, które co do zasady spowoduje, że odpłatność za mieszkańca będzie ponosiła gmina pochodzenia tego mieszkańca, która wydała skierowanie do domu pomocy społecznej, przez okres trzech lat od dnia uchylecia decyzji o pobycie w domu pomocy społecznej, o skierowaniu do domu pomocy społecznej. Poprawka dotyczy właśnie tej sytuacji.

Jeszcze jedną rzecz chciałem uzupełnić, że odpłatność, drodzy państwo, tego mieszkańca... Chcemy dać szansę temu człowiekowi się usamodzielnienia. Zawężamy możliwość ponoszenia przez niego odpłatności z dochodu własnego do 30% jego dochodu. Ta maksymalna odpłatność za pobyt i usługi w mieszkaniu wspomagającym to 30% dochodu.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę, pani poseł Iwona Kozłowska.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Mieszkańcy domów pomocy społecznej mają oczywiście szansę na usamodzielnienie. Pobyt w DPS-ie nie oznacza, że osoba nie ma już możliwości osiągnięcia samodzielności. Tak nie jest, to jest nieprawda. Również w domach dla osób starszych czy osób przewlekle, somatycznie chorych takie rzeczy się dzieją. Bardzo się z tego cieszę.

Natomiast teraz moje pytanie. Jeżeli taka osoba utraci miejsce w DPS-ie i otrzyma miejsce w mieszkaniu wspomagającym, to co dalej z nią? Jeżeli mieszkania wspomagane jest na okres czasowy. To jest jedna rzecz.

Mówił pan o odpłatności. Mieszkaniec domu pomocy społecznej ponosi odpłatność 70% od swojego dochodu, jakkolwiek on by nie był. Pozostałą kwotę dopłacają wstępni, zstępni albo gmina, jeżeli nie ma takiej możliwości ze strony rodziny. Jeżeli tutaj będzie odwrotnie, czyli 30%, a 70% musi pokryć ktoś, to kto?

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę, panie dyrektorze, o odpowiedź.

Dyrektor departamentu MRiPS Grzegorz Baranowski:

Pani przewodnicząca, proponowana przez nas poprawka nie ustala odpłatności za pobyt w mieszkaniu wspomagany na wysokości odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej. Odpłatność za mieszkanie wspomagane to realny koszt prowadzenia tego mieszkania. Jest on znacznie niższy niż pobyt w domu pomocy społecznej.

Nasza poprawka reguluje kwestię – uwaga – wysokości maksymalnej poniesienia odpłatności za pobyt w takim rodzaju mieszkalnictwa przez konkretną osobę korzystającą z usług.

Tę odpłatność szacujemy na maksymalny poziom – 30% dochodu. Zatem ten człowiek realnie, żeby móc się usamodzielnąć, musi dysponować konkretnym dochodem, po to żeby mógł mieć jakiś plan na życie i oszczędzić środki po to, żeby móc wynająć mieszkanie czy też usamodzielnąć się i zakupić sobie pierwsze wyposażenie do swojego mieszkania po okresie trzech lat. Gmina pochodzenia tego mieszkania będzie zobowiązana do pokrywania kosztów pobytu tego człowieka w mieszkaniu wspomagany.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Przepraszam, mogę?

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Tak, bardzo proszę.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Chciałabym to wyjaśnić.

Ja rozumiem, co to znaczy 30% od dochodu, że to nie jest taka odpłatność. Wiem też, bo czytałam z uwagą tę ustawę, że odpłatność będzie niższa, bo tak rzeczywiście jest. U mnie też była podobna sytuacja, chociaż u nas było bezpłatnie, ponieważ realizowaliśmy projekt. To jest zupełnie inna sprawa.

Dobrze, ale jeśli to jest to 30% dochodu i zostaje nam mimo wszystko do pełnej odpłatności 70% kosztów, które wynikają z pobytu, to rodzina płaci czy nie? Czy gmina tylko? I z jakich środków gmina ma to płacić? Ze swoich środków czy będzie wsparcie ze strony rządowej?

Dyrektor departamentu MRiPS Grzegorz Baranowski:

Droży państwo, pani przewodnicząca, szanowni państwo, po pierwsze, gmina w momencie usamodzielnienia mieszkańca nie ponosi więcej kosztu utrzymania w domu pomocy społecznej. Jest to zatem korzyść gminy, która w zasadzie umożliwia mieszkańcowi samodzielne funkcjonowanie.

W zamian za to przez okres trzech lat będzie pokrywać różnicę pomiędzy rzeczywistym kosztem związanym z funkcjonowaniem tego człowieka w mieszkaniu wspomagany a maksymalną odpłatnością wynoszącą 30%. Oznacza to, że zobowiązana do ponoszenia odpłatności jest tylko gmina pochodzenia tego człowieka, ta, która skierowała go do DPS-u.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Ostatniego zameldowania. To wiemy, dobrze.

Dyrektor departamentu MRiPS Grzegorz Baranowski:

Droży państwo, to jest proces usamodzielnienia.

Zatem mieszkanie wspomagane ma charakter mieszkań z koszykiem usług. Co oznacza, że zatrudnieni w tym mieszkaniu trenerzy, zatrudnieni w tym mieszkaniu opiekunowie, zatrudnieni w tym mieszkaniu asystenci mają co do zasady pracować z tym człowiekiem opuszczającym DPS w taki sposób, żeby albo poradził sobie na swoim, na utrzy-

manii w normalnych warunkach rynkowych, albo ten człowiek pozostanie w mieszkaniu wspomagany na zasadach ogólnych, bez preferencji w postaci 30% bonusu, jeżeli chodzi o kwestie związane z ponoszeniem odpłatności. Wtedy będzie pokrywał realny koszt pobytu w tych mieszkaniach, określony przez podmiot prowadzący, czy to gminę, czy powiat, czy organizację pozarządową.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Przepraszam, jeszcze jedno pytanie. Przepraszam, pani przewodnicząca.

A czy może wrócić do domu pomocy społecznej po tych trzech latach, jeżeli na przykład nie ma szansy na to, że jest w stanie samodzielnie funkcjonować?

Dyrektor departamentu MRiPS Grzegorz Baranowski:

Szanowni państwo, pani przewodnicząca, oczywiście, normalne zasady. Wnioskuje o pobyt w domu pomocy społecznej, wraca na miejsce, ale wtedy z automatu gmina musi znowu ponosić koszt utrzymania tego mieszkańca w domu pomocy społecznej.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

W takim razie, czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej poprawki? Nie widzę. Poprawka, została przyjęta.

To były poprawki do zmiany nr 11. Zmiana nr 11 rozpatrzona.

Zmiana nr 12. Bardzo proszę, pani przewodnicząca Wargocka. Jest poprawka.

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

W pkt 12 w zakresie art. 55b ust. 9 otrzymuje nowe brzmienie. Przedmiotowa zmiana ma na celu doprecyzowanie, że również gmina może być podmiotem prowadzącym, jak i zlecającym prowadzenie domu pomocy społecznej, nie tylko powiat.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Ministerstwo?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Jest akceptacja.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Biuro Legislacyjne? Nie ma uwag.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej poprawki? Nie widzę. Zatem poprawka została pozytywnie zaopiniowana. Tym samym rozpatrzyliśmy zmianę nr 12.

Zmiana nr 13. Czy są uwagi? Rozpatrzona.

Zmiana nr 14. Jest poprawka. Bardzo proszę, pani poseł Teresa Wargocka.

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

Również zmiana w pkt 14, dodawanemu w art. 50 art. 57c nadaje się nowe brzmienie. W zasadzie ta zmiana ma na celu zmianę spójnika „i” na „lub”. Wojewoda wydaje zgodę na utworzenie nowych miejsc przeznaczonych do wsparcia dziennego i całodobowego łącznie, więc, że tak powiem, te decyzje mogą być rozłączne lub na to, lub na to.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Opinia ministerstwa?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Akceptujemy.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Biuro Legislacyjne?

Legislator Jakub Krowiranda:

Nie mamy uwag.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej poprawki? Nie widzę.

Poprawka została pozytywnie zaopiniowana przez Wysoką Komisję. Tym samym rozpatrzyliśmy zmianę nr 14.

Zmiana nr 15. Czy są uwagi? Rozpatrzona.

Zmiana nr 16. Rozpatrzona.

Zmiana nr 17. Rozpatrzona.

Zmiana nr 18. Rozpatrzona.

Zmiana nr 19. Bardzo proszę, pani przewodnicząca Teresa Wargocka.

Posel Teresa Wargocka (PiS):

W zmianie nr 19 w art. 1 w pkt 9 w zakresie dodawanego art. 97a ust. 1 nadaje się nowe brzmienie. To nowe brzmienie ma na celu usunięcie błędnego wskazania, iż rada gminy lub rada powiatu mogą prowadzić domy pomocy społecznej. Dlatego konsekwentnie gmina lub powiat mogą prowadzić, mogą być podmiotami prowadzącymi.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

To bardziej taka redakcyjna.

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Jest akceptacja.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Biuro Legislacyjne?

Legislator Jakub Krowiranda:

Nie mamy uwag.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej poprawki?

Posel Iwona Maria Kozłowska (KO):

Czy mogę zadać pytanie?

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Do tej poprawki?

Posel Iwona Maria Kozłowska (KO):

Do pobytu krótkoterminowego.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dobrze, ale to najpierw tę poprawkę, że tak powiem.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej poprawki? Nie widzę.

Zatem poprawka została przyjęta.

Mamy zmianę nr 19. Bardzo proszę, pani poseł Iwona Kozłowska.

Posel Iwona Maria Kozłowska (KO):

Mam pytanie dotyczące pobytu krótkoterminowego.

Nie stosuje się art. 58, art. 64b, art. 65 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej do pobytu krótkoterminowego. Jeżeli będzie osoba... Trudno ją nazwać mieszkańcem, bo nie będzie mieszkańcem. Jeżeli będzie przebywała w domu pomocy społecznej w okresie 30 dni, można przedłużyć do 60 dni, na przykład na pobyt całodobowy, to jak będą zaspokajane potrzeby bytowe, społeczne i usługi pielęgnacyjne tej osoby? Jak będzie przygotowana decyzja odnośnie do odpłatności? Jak będzie ustalany koszt pobytu? Jak będzie to praktycznie wyglądać, biorąc pod uwagę, że będzie to tryb tymczasowy? Oczywiście bardzo potrzebny.

Chciałam zaznaczyć, że od dawna o tym mówiłam. Rzeczywiście rodziny zgłaszają się z tego rodzaju problemami, jednak nigdy nie było możliwe zrealizowanie tego w DPS-ach publicznych – mówię o jednostkach podlegających powiatowi – ze względu na fakt, że odpłatność była pokrywana przez odpowiednie organy.

Jak będzie to ustalane i kto poniesie ponownie koszty? Sprawy finansowe są niezwykle ważne. W przypadku mieszkańca odpłatność jest potrącona z emerytury lub renty, na przykład przez organ emerytalno-rentowy. W wypadku zasiłku to przez ośrodek pomocy społecznej przed lub przez centra usług społecznych. Jak to będzie wyglądać

dało w tym przypadku? Jak będzie wydawana ta decyzja, też na okres czasowy? Jak będzie wyglądała ta odpłatność? Bardzo proszę o odpowiedź.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę, pani dyrektor.

Główny specjalista w departamencie MRiPS Agnieszka Muzyka:

Dzień dobry, Agnieszka Muzyka.

Chciałam wyjaśnić, że usługi krótkoterminowe od samego początku projektowania tych zmian są czymś odrębnym niż to, co zapewnia się mieszkańcom domu. Chcieliśmy podkreślić, że jest to forma tzw. opieki wytchnieniowej, która jest dostępna w przypadku, gdyby ktoś w rodzinie zaniemógł lub nagle nie było komu zająć się tą osobą. Jest taka możliwość.

W związku z tym, że chcieliśmy uprościć i usprawnić proces decyzyjny, aby osoba mogła nagle skorzystać z DPS-u, kładziemy nacisk na to, żeby była możliwość komercyjnego skorzystania, co byłoby formą dofinansowania domów pomocy społecznej. Jednak pozostaje forma, że rada gminy i rada powiatu, jeśli będą chciały prowadzić takie usługi, gdyż na swoim terenie albo same prowadzą domy pomocy społecznej, albo te domy pomocy społecznej są prowadzone na zlecenie, to ustalą zasady korzystania z tych usług. Potem zostanie dookreślony koszt pobytu.

Forma korzystania z tych usług jest całodobowa lub dzienna, co również zostanie określone w decyzji kierującej osobę do możliwości korzystania z tych usług. Mamy nadzieję, że ten proces zostanie znacznie usprawniony. Jednak należy pamiętać, że osoby korzystające z tej formy wsparcia nie są mieszkańcami domu. Staraliśmy się tak zbudować te przepisy, aby jednak te osoby nie odstawały, nie czuły się gorsze. Nie są to jednak mieszkańcy domu, dlatego część przepisów dotyczących mieszkańców domu nie będzie miała zastosowania. Są to osoby z założenia na krótkoterminowe pobyty. Odpłatność będzie dalej ustalana w decyzji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Ale pani poseł, wydaje mi się, że to jest dokładnie tak jak teraz w wytchnieniówce. Też rady gminy i rady powiatu ustalą sobie regulaminy, w zależności od tego, jak funkcjonuje, jakie są warunki w danym DPS-ie. Nie możemy takich sztywnych rozstrzygać kwestii na poziomie ustawy. Myślę, że jeżeli dany DPS przyjmie taką osobę na opiekę krótkoterminową, będzie miał delegację ze swojego samorządu i regulaminy wewnętrzne. Wiadomo, że jeżeli zajmuje się tą osobą na krótki czas, to też ponosi pewną odpowiedzialność za tę osobę.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Mogę jeszcze zapytać?

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Pani przewodnicząca, wszystko się zgadza. Rzeczywiście od strony takiej praktycznej, ludzkiej – rzeczywiście.

Jednak wyraźnie państwo mówią, że nie stosuje się art. 58, art. 64b i art. 65 ust. 2, które mówią, że świadczenia zdrowotne, zaspokajanie potrzeb bytowych i społecznych, wydatki na usługi pielęgnacyjne, decyzje o odpłatności, ustalenie kosztu pobytu... Wszystko to jest zawarte w tych artykułach.

W tej ustawie państwo nie chcecie stosować tych artykułów, dlatego zadaje pytanie. Osoby, które będą trafiały na pobyt krótkoterminowy, to nie będą osoby zdrowe. Zazwyczaj to będą osoby starsze albo z niepełnosprawnościami, które będą wymagały opieki. Opiekun, na przykład na 30 dni, wyłączy się z tej opieki, ponieważ na przykład chce się wyleczyć, będzie miał w tym okresie zapewniony pobyt w sanatorium, będzie miał jakiś zabieg czy po prostu wyjeżdża, bo musi odpocząć, do czego ma pełne prawo.

Jednak te osoby muszą być odpowiednio zabezpieczone pod względem środków higieny i leków, których może zabraknąć. Ja przedstawiam tę kwestię praktycznie,

ponieważ ustawa wyraźnie mówi „nie stosuje się tych artykułów”. Jeżeli ktoś patrzy stricte przez pryzmat ustawy, to powie: „Chwila, ale mnie to nie obchodzi. Nie mogę, bo będę działał wbrew ustawie”.

Dlatego proszę o uściślenie, żeby to było jasne.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Rozumiem, pani poseł, z życia nawet. Akurat też miałam taki przypadek.

Jeżeli oddaje się pod opiekę w danym ośrodku, to zawierana jest umowa pomiędzy osobą, która powierza opiekę... W tej umowie zawiera się szczegóły, bo wiadomo, jaki jest stan osoby, którą się przekazuje pod opiekę na dwa tygodnie czy miesiąc, krótkoterminowo.

Bardzo proszę pana dyrektora...

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Jeszcze mogę tylko dopytać? Przepraszam, pani przewodnicząca. Jeszcze tylko dopytam.

Mieszkańcy podlegają pod opiekę zdrowotną tak jak każdy z nas, prawda? Pod lekarza rodzinnego. Czy jeżeli chodzi o pobyt terminowy, jest rejonizacja?

Nie będzie rejonizacji. Skoro nie będzie rejonizacji, to na przykład w Bydgoszczy znajdzie się osoba, która będzie pochodziła z Poznania, tam jest jego lekarz. Patrę od strony praktycznej. Jak to będzie wyglądało? To jest problem.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Nie, nie, bo po prostu zaczynamy naprawdę wchodzić w takie szczegóły, które są już uregulowane z życia, to funkcjonuje.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Albo dyskutujemy, pani przewodnicząca, na temat ustawy i szczegółów, albo nie dyskutujemy. Zatem proszę nie mówić o absurdach, dobrze? I proszę nie obrażać...

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Oczywiście, że dyskutujemy, natomiast czasami pytania są oczywistą oczywistością.

Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor departamentu MRiPS Grzegorz Baranowski:

Pani przewodnicząca, szanowna pani poseł, szanowni państwo, my wyraźnie regulujemy tę kwestię (to jest uregulowane w tej naszej nowelizacji), wskazując, że usługi wsparcia krótkoterminowego, realizowane w formie pobytu całodobowego, są adekwatne do zakresu usług realizowanych przez DPS na rzecz jego mieszkańców, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb osób korzystających z tej formy wsparcia.

Ponadto, jeżeli chodzi o korzystanie z usług leczniczych, drodzy państwo, każdemu z nas na wyjeździe trwającym miesiąc, tydzień, trzy tygodnie może zdarzyć się choroba i ma prawo do skorzystania w dowolnym miejscu z publicznej służby zdrowia. Zatem DPS na podstawie delegacji ustawowej, o której mowa, tj. art. 55a ust. 5, ma obowiązek zapewniać taki sam rodzaj usług mieszkańcowi na pobycie krótkoterminowym, jak i mieszkańcom, dla których zostało wydane zezwolenie zgodnie z określonym profilem. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Zmiana nr 19 rozpatrzona.

Czy są uwagi do zmiany nr 20? Rozpatrzona.

Zmiana nr 21. Rozpatrzona.

Zmiana nr 22. Rozpatrzona.

Zmiana nr 23. Jest poprawka. Bardzo proszę, pani przewodnicząca Teresa Wargocka.

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

Poprawka też, można powiedzieć, taka czysto techniczno-redakcyjna. W projekcie błędnie wskazano, iż osoba pokrzywdzona występuje w charakterze poszkodowanego. Zatem wyraz „poszkodowanego” zastępujemy wyrazem „pokrzywdzonego”.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.
Ministerstwo?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Jest akceptacja.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Jakub Krowiranda:

Dziękuję bardzo. Do samej poprawki nie mamy uwag.
Jednak mam pytanie do strony rządowej odnośnie...

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

To zaraz.

Jeżeli nie ma uwag do poprawki, to mam pytanie, czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej poprawki? Nie widzę. Poprawka przyjęta.

Bardzo proszę teraz, Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Krowiranda:

Dziękuję bardzo.

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, proszę zauważyć, że w dodawanych ust. 2d–2f jest mowa o bezpłatnej ochronie prawnej, która przysługuje pracownikowi socjalnemu zatrudnionemu w samorządowej jednostce organizacyjnej, który jest pokrzywdzony w postępowaniu karnym.

Ust. 2d stanowi o tym, że takiemu pracownikowi przysługuje bezpłatna ochrona prawna. Jednak w ust. 2f jest mowa o tym, że w przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez podmioty, o których mowa w ust. 2e, pracownikowi takiemu przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 2d w wysokości do 50% faktycznie poniesionych kosztów. Naszym zdaniem użycie wyrazu „do” może spowodować to, że bezpłatna ochrona będzie iluzoryczna, ponieważ może być 0,0001% poniesionych kosztów i tak faktycznie nie będzie zapewnionych żadnych środków.

Jeszcze chcieliśmy zwrócić uwagę, że te przepisy są kalką przepisów, na przykład z ustawy o Policji, gdzie nie ma takiego ograniczenia. Tam jest mowa o tym, że zwrot poniesionych kosztów przysługuje w wysokości nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia policjantów, o którym mowa w art. 99. Czy nie ma jakiejś sprzeczności systemowej, dyskryminacji tak naprawdę w stosunku do pracowników socjalnych? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Bardzo proszę, kto odpowiada? Pan dyrektor? Pan minister?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Intencją było oczywiście – mówimy o bezpłatnej opiece – że jak pan mecenas zauważył, od 0% do 50%. Zakładaliśmy jednak, że to granica do 50% będzie poważnie brana pod uwagę. Ale może faktycznie jest tak jak pan mecenas mówi, czyli musielibyśmy ten... Myślę, że byłoby bardziej optymalnie bez słowa „do”.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Rozumiem, że poprawka w drugim czytaniu?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Ewentualnie. Nie wiem, to już pani przewodnicząca...

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

Ja mogę napisać szybko poprawkę.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

To jaka jest obecna sugestia ministerstwa?

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Z naszej strony byłaby zgoda, żeby to „do” skreślić.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Wykreślić „do 50”, czyli „w wysokości 50%”.

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Tak.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Czyli taka będzie nasza poprawka.

Legislator Jakub Krowiranda:

To możemy przygotować taką poprawkę na szybko.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

To bardzo prosimy o przygotowanie.

Legislator Jakub Krowiranda:

Nie ma problemu.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo prosimy o przygotowanie.

Czy jest sprzeciw, żeby w zmianie nr 23 w pkt 2f wykreślić słowo „do”? Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia takiej poprawki? Nie widzę. Zatem poprawka została przyjęta.

Tym samym rozpatrzyliśmy art. 23.

Art. 24. Rozpatrzony.

Art. 25. Rozpatrzony.

Tym samym rozpatrzyliśmy art. 1.

Art. 2. Czy jest sprzeciw? Nie ma.

Art. 3. Czy są uwagi do art. 3? Nie ma. Rozpatrzony.

Art. 4. Rozpatrzony.

Art. 5. Rozpatrzony.

Art. 6. Rozpatrzony.

Art. 7. Rozpatrzony.

Art. 8. Rozpatrzony.

Art. 9. Rozpatrzony.

Art. 10. Rozpatrzony.

Art. 11. Rozpatrzony.

Art. 12. Rozpatrzony.

Art. 13. Rozpatrzony.

Art. 14. Rozpatrzony.

Art. 15. Rozpatrzony.

Tym samym skończyliśmy rozpatrywanie szczegółowe projektu ustawy. Zapytam, czy jest sprzeciw do przyjęcia całości projektu ustawy? Nie widzę. Zatem ustawa została jednogłośnie zaakceptowana przez Wysoką Komisję.

Bardzo proszę, pani poseł Iwona Kozłowska.

Poseł Iwona Maria Kozłowska (KO):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Już ostatnie pytanie.

Jest okazja, żeby rozmawiać również, panie ministrze, o centrum opiekuńczo-mieszkalnym, które niestety nie może znaleźć się w strukturze centrum usług społecznych. Obecnie tego typu mieszkania, centra opiekuńczo-mieszkalne, są ośrodkami wsparcia. I jako takie mogą funkcjonować w CUS.

Niestety zgodnie z art. 23 ust. 6 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych jednostki zapewniające całodobowy pobyt nie mogą funkcjonować w strukturze centrum. Zważywszy na to, że centrum opiekuńczo-mieszkalne jest ośrodkiem wsparcia zapewniającym pobyt dzienny, ale posiada również całodobowe miejsce pobytu, rodzi się pytanie, czy istnieje możliwość, aby CUS były także centrami dla centrów opiekuńczo-mieszkalnego, żeby one się znalazły w ich strukturze?

Czy ewentualnie, panie ministrze, można byłoby przy okazji tego projektu rozmawiać na ten temat i wprowadzić pewne zmiany, tak aby centra opiekuńczo-mieszkalne znalazły się w strukturze centrów usług społecznych? Coraz więcej ośrodków pomocy społecznej przekształca się w CUS, dlatego byłoby to bardzo duże udogodnienie dla nich.

Bardzo proszę o odpowiedź.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Przypominam, że ustawa została przegłosowana. To jest pytanie poza ustawą.

Bardzo krótko proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Ja tylko odpowiem, że jeśli chodzi o tę ustawę, to nie. Ale mamy przegląd CUS-ów, będzie taka informacja przedstawiana też na posiedzeniu plenarnym Sejmu. Myślę, że też z tych informacji będą wynikały nie tylko te zmiany, o których pani poseł mówi, ale też inne rozwiązania. Mamy też strategię rozwoju usług społecznych, centrum jako koordynator całych działań – to jest przed nami. Zapewne dyskusja dotycząca funkcjonowania CUS-ów będzie się toczyła już w późniejszym okresie.

Posel Iwona Maria Kozłowska (KO):

Panie ministrze, bardzo proszę o uwagę w tym temacie. Pisałam w tej sprawie interpelację. Minister Wdówik mi odpowiedział, że póki co nie trwają żadne prace nad tym problemem. Naprawdę proszę, bo centra usług społecznych oczekują takiej zmiany, więc proszę pamiętać o tym i takie odpowiednie zmiany w ustawach wprowadzić. Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Został nam wybór... Biuro Legislacyjne?

Legislator Radosław Iłowiecki:

Dziękuję.

Chciałem się jeszcze tylko upewnić. Proszę wnioskodawcę o potwierdzenie.

Jeżeli chodzi o art. 10, Biuro Legislacyjne oczywiście załatwi tę sprawę na podstawie upoważnienia Komisji. Natomiast chciałem się upewnić, czy przepisy wymienione w art. 10 należy stosować w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą? Dziękuję bardzo.

Sekretarz stanu w MRiPS Stanisław Szwed:

Jest zgoda.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo dziękuję.

Został nam wybór posła sprawozdawcy.

Legislator Radosław Iłowiecki:

Dopytam o tę poprawkę. Pan mi tutaj zapisał, że: po wyrazach skreślić. Dobrze, bo przeczytałem, że skreślić też wyraz „w wysokości”.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Pozostał nam wybór posła sprawozdawcy.

Proponuję, aby posłem sprawozdawcą została pani poseł Danuta Nowicka. Czy pani poseł się zgadza?

Posel Danuta Nowicka (PiS):

Zgadzam się.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję.

Czy jest przeciw wobec tej kandydatury? Nie widzę. Zatem Komisja wybrała posła sprawozdawcę powyższego projektu.

Stwierdzam zatem, szanowni państwo, że wyczerpaliśmy porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia. Bardzo dziękuję wszystkim członkom Komisji i panu ministrowi za udział. Szanowni państwo, dziękuję bardzo.